

НОРМАТИВНА ОБ'ЄКТИВІЗАЦІЯ ЗАСАД ЗДІЙСНЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-АНАЛІТИЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ

REGULATORY OBJECTIFICATION OF THE PRINCIPLES OF INFORMATION AND ANALYTICAL SUPPORT FOR THE ACTIVITIES OF THE NATIONAL POLICE OF UKRAINE

Ковальчук Я.Л., ад'юнкт
кафедри публічного управління та адміністрування
Національної академії внутрішніх справ

Стаття присвячена аналізу нормативних джерел на предмет виявлення системи правових засад, які репрезентують базові та спеціальні характеристики належного здійснення інформаційно-аналітичного забезпечення діяльності органів Національної поліції України.

Уточнено, що нормативні джерела, які формують систему досліджуваних засад диференціюються на декілька груп. Першою з таких є група міжнародних актів, як таких, що є обов'язковими або рекомендаційними в контексті діяльності поліції (наприклад, Кодекс поведінки для посадових осіб правоохоронних органів, прийнятий Генеральною Асамблеєю у своїй резолюції 34/169 або Декларація принципів «Побудова інформаційного суспільства – глобальне завдання у новому тисячолітті», прийнята Організацією Об'єднаних Націй 12 грудня 2003 року). Другу групу таких нормативних джерел формують національні нормативно-правові акти. Виокремлено базові (Конституція України, Закони України («Про інформацію», «Про Національну поліцію», «Про захист інформації в інформаційно-комунікаційних системах» тощо), постанови Кабінету Міністрів (наприклад, «Про затвердження Положення про Національну поліцію», «Про затвердження Положення про єдину інформаційну систему Міністерства внутрішніх справ та переліку пріоритетних електронних інформаційних ресурсів її суб'єктів»), укази Президента України (наприклад, Стратегія інформаційної безпеки) та спеціальні (накази Міністерства внутрішніх справ України (наприклад, «Про затвердження Типового положення про управління організаційно-аналітичного забезпечення та оперативного реагування головних управлінь Національної поліції України в Автономній Республіці Крим та м. Севастополі, областях, м. Києві»), накази Національної поліції України (наприклад, «Про затвердження Положення про Департамент організаційно-аналітичного забезпечення та оперативного реагування Національної поліції України»), спільні акти регулювання (наприклад, «Порядок електронної інформаційної взаємодії Офісу Генерального прокурора та Міністерства внутрішніх справ України»), акти інших суб'єктів владних повноважень (наприклад, «Порядок взаємодії Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах електронних комунікацій, радіочастотного спектра та надання послуг поштового зв'язку, з Національною поліцією України»)) їхні різновиди.

Ключові слова: інформаційно-аналітичне забезпечення, нормативна об'єктивізація, нормативні джерела, органи Національної поліції України, правові засади.

The article is devoted to analyzing regulatory sources to identify the system of legal basics representing basic and specific characteristics of proper implementation of information-analytical support for the activities of the National Police of Ukraine.

It is specified that regulatory sources forming the system of the researched basics are differentiated into several groups. The first such group consists of international acts that are mandatory or recommendatory in the context of police activities (for example, the Code of Conduct for Law Enforcement Officials adopted by the General Assembly in its resolution 34/169 or the Declaration of Principles "Building the Information Society: a Global Challenge in the New Millennium" adopted by the United Nations on December 12, 2003). The second group of such regulatory sources is formed by national regulatory acts. Basic ones are highlighted (the Constitution of Ukraine, Laws of Ukraine ("On Information," "On the National Police," "On Protection of Information in Information and Communication Systems," etc.), resolutions of the Cabinet of Ministers (for example, "On Approval of the Regulation on the National Police," "On Approval of the Regulation on the Unified Information System of the Ministry of Internal Affairs and the List of Priority Electronic Information Resources of its Subjects"), decrees of the President of Ukraine (for example, the Information Security Strategy)) as well as special ones (orders of the Ministry of Internal Affairs of Ukraine (for example, "On Approval of the Standard Provision on Management of Organizational-Analytical Support and Operational Response of Main Departments of the National Police of Ukraine in the Autonomous Republic of Crimea and the city of Sevastopol, regions, city of Kyiv"), orders of the National Police of Ukraine (for example, "On Approval of the Provision on the Department of Organizational-Analytical Support and Operational Response of the National Police of Ukraine"), joint regulatory acts (for example, "Procedure for Electronic Information Interaction between the Office of the Prosecutor General and the Ministry of Internal Affairs of Ukraine"), acts of other subjects of authority (for example, "Procedure for Interaction of the National Commission for the State Regulation of Communications and Informatization, Radio Frequency Spectrum, and Postal Services with the National Police of Ukraine")) their types.

Key words: information-analytical support, legal basics, National Police of Ukraine, normative expression, regulatory sources.

Вступ. «Нормативно-правові засади», «правовий базис», «правові основи» – ключові базові категорії, якими позначають організаційне та практико-реалізаційне підґрунтя діяльності будь-якого органу публічної влади, функціонування певного правового явища чи процесу [1, с. 160]. До цього переліку також додається категорія «принцип», яка розглядається як «основні засади, вихідні ідеї, що характеризуються універсальністю, загальною значущістю, вищою імперативністю і відображають суттєві положення теорії, вчення, науки, системи внутрішнього і міжнародного права, політичної, державної чи громадської організації» [2, с. 71]. За висновками вченої В. Боняк, яка здійснивши аналіз інтерпретацій слів «засади», «основи», «принципи» стверджує, що: 1) вказані терміни розглядаються вченими як синоніми, про що свідчить трактування: а) «засад» – через основи, вихідні положення, принципи, начала; б) «основ» – через засади, прин-

ципи та вихідні положення; в) «принципів» – через основи, начала або як основне та вихідне положення; 2) з огляду на інтерпретацію слова «засада» через основу чогось, методологічно некоректними є такі словосполучення, як «основні засади», «головні засади», адже існування неосновних чи неголовних засад не узгоджується з наведеними вище судженнями про засади, основи та принципи; 3) не можна погодитися із розумінням основ як провідних принципів, оскільки такий термін не відповідає загально-визнаному в теорії права підходу до класифікації принципів права; 4) логічно хибною слід вважати інтерпретацію терміна «принцип» через слова «правило», «норма», адже за умови отождення цих термінів втрачається сенс у самостійному існуванні таких терміно-понять, як «принципи права» та «норми права»; 5) як суперечливі можна вважати судження про принцип як «основне вихідне положення якої-небудь наукової системи, теорії, ідеологічного

напряму» та «особливість, покладена в основу створення або здійснення чого-небудь», оскільки принципи характеризуються універсальністю та загальною значущістю [3, с. 66-67].

Наведений матеріал дає нам розуміння такого, що схожий зміст цих понять дозволяє: вважати їх взаємозамінними та такими, що належать до одного понятійного ряду [3, с. 67]; використовувати їх в одному сенсі без шкоди для змісту [4, с. 49]. На нашу думку, це не зовсім так. Зокрема категорія «засада» характеризується найбільшим обсягом змісту, а в контексті застосування її у межах концепту «правові засади», «нормативно-правові засади», «адміністративно-правові засади» тощо окреслюється сукупність параметрів (характеристик) суспільного явища та правовідносин, що потребують урегулювання [5, с. 49]. Причому коло принципів, правил, основ, стандартів, цінностей, ідей, векторів розвитку тощо конкретного правового явища/процесу діяльності також є частиною таких засад, адже визначають напрямок та зміст подальшого розгортання правової дійсності та її реалізації через органи влади (відображають різні аспекти регуляції).

Оскільки органи поліції є ключовими структурами у системі забезпечення правопорядку та безпеки громадян, не буде помилковим твердження, що з функціонального дискурсу їхня діяльність є прямо залежною від якості та обсягу інформації, якою вони оперують. Водночас забезпечення якості та належного обсягу такої інформації неможливе без нормативної об'єктивізації засад його здійснення.

Загалом нормативна об'єктивізація полягає в перетворенні концепційної засади у конкретну правову норму, яка репрезентує окремий аспект здійснення певної дії. Тому **метою статті** є аналіз нормативних джерел на предмет виявлення системи правових засад, які визначають базові та спеціальні характеристики належного здійснення інформаційно-аналітичного забезпечення діяльності органів Національної поліції України.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. «Засади» як категорія правової дійсності, є достатньо науково вивченою проблематикою. Її особливості та застосування у поєднанні з конкретними видами діяльності має своє відображення у низці праць вчених, які ґрунтовно аналізують підґрунтя для діяльності того чи іншого органу влади, розвитку правового явища чи регулювання конкретних правовідносин. Однак наукова доктрина належно не відображає нормативної об'єктивізації засад інформаційно-аналітичного забезпечення діяльності органів Національної поліції України, що свідчить про доцільність проведення цього дослідження.

Виклад основного матеріалу. Перш за все слід уточнити, що нормативні джерела, які формують систему досліджуваних засад, на нашу думку, диференціюються на декілька груп.

Першою з таких є група міжнародних актів, як таких, що є обов'язковими або рекомендаційними в контексті діяльності поліції. Зокрема важливим документом функціонального характеру у цьому аспекті є Кодекс поведінки для посадових осіб правоохоронних органів, прийнятий Генеральною Асамблеєю у своїй резолюції 34/169. У Кодексі поведінки посадових осіб правоохоронних органів, який стосується різноманітних функцій правоохоронних органів, а також різних аспектів підзвітності зазначено, що: «Кодекс має бути підкріплений додатковими важливими принципами та передумовами задля гуманного виконання закону у правозастосовній діяльності, а саме: (а) як і всі органи системи кримінального правосуддя, кожен правоохоронний орган повинен бути репрезентативним, чуйним і підзвітним суспільству в цілому; (б) ефективне дотримання етичних стандартів серед посадових осіб правоохоронних органів залежить від існування належно продуманої, загальнозв'язаної

та гуманної системи законів; (с) кожна посадова особа правоохоронних органів є частиною системи кримінального правосуддя, метою якої є запобігання злочинності та контроль за нею, і що поведінка кожного службовця в системі впливає на всю систему; (д) кожен представник правоохоронних органів повинен нести обов'язок дисциплінувати себе у повній відповідності з принципами та стандартами, викладеними тут, і що дії посадових осіб правоохоронних органів повинні відповідати вимогам підконтрольності, який (контроль) здійснюється ревізійною комісією, міністерством, прокуратурою, судовою системою, омбудсменом, комітетом громадян або будь-якою їх комбінацією чи будь-яким іншим ревізійним агентством; (е) стандарти як такі не мають практичної цінності, якщо їх зміст і значення через освіту, навчання та моніторинг не стануть частиною кредо кожного співробітника правоохоронних органів» [6].

У 1989 році Генеральна Асамблея у своїй резолюції 44/162 схвалила Керівні принципи ефективного впровадження Кодексу поведінки для посадових осіб з правоохоронних органів [7]. У Рекомендаціях зазначено, що необхідно створити ефективні механізми для забезпечення внутрішньої дисципліни та зовнішнього контролю, а також нагляду за діяльністю посадових осіб правоохоронних органів. Крім того, у розділі В.4 визначено, що мають бути передбачені положення щодо отримання та розгляду скарг на посадових осіб правоохоронних органів, поданих представниками громадськості. Пізніше, у 2001 році, Комітет міністрів Ради Європи прийняв Європейський Кодекс поліцейської етики [8], який є найдосконалішим подібним кодексом у світі. Принципи Кодексу стверджують, що національні закони, що стосуються поліції, повинні відповідати міжнародним стандартам, учасником яких є країна, бути зрозумілими та доступними для громадськості, і що поліція повинна підпорядковуватися тому ж законодавству, що й звичайні громадяни.

Тобто у своїй повсякденній діяльності органи поліції повинні дотримуватися прийнятих міжнародним співтовариством принципів та стандартів такої діяльності. Не є виключенням і інформаційно-аналітична діяльність органів поліції, адже глобальна інформатизація та цифровізація сучасного життя накладає свої особливості і на діяльність органів поліції.

Тому логічно з означеної групи нормативних джерел виокремлювати також таких, що є важливими в контексті побудови інформаційного суспільства загалом. Уточнимо, що побудову інформаційного суспільства як глобальне завдання у новому тисячолітті проголосила Декларація принципів 12 грудня 2003 року, яка була прийнята Організацією Об'єднаних Націй в Женеві [9]. У Декларації наголошено, що будуючи інформаційне суспільство, необхідно забезпечити взаємодію між зацікавленими сторонами на принципах довіри, а також необхідний рівень безпеки при використанні інформаційних технологій [10].

Вказана Декларація проголосила наступні ключові принципи інклюзивного інформаційного суспільства, які необхідно забезпечити кожній країні, щоб усі могли скористатися можливостями, які можуть запропонувати інформаційно-комунікаційні технології: 1) доступність до інформаційної та комунікаційної інфраструктури та технологій, а також до інформації та знань; 2) розширення можливостей; 3) безпечність у використанні ІКТ; 4) сприятливе середовище на всіх рівнях; 5) розвиток та розширення програм ІКТ; 6) культурне розмаїття; 7) усвідомлення ролі ЗМІ; 8) звернення до етичних аспектів інформаційного суспільства; 9) міжнародна та регіональна співпраця [9].

Причому важливо враховувати, що ці принципи мають значення не тільки для побудови інклюзивного інформаційного суспільства на глобальному рівні, вони також важливі і при створенні цифрового суспільства в кожній країні.

Надалі зазначимо про другу групу нормативних джерел, які класично іменуються як національні. Йдеться про сукупний вияв законодавства України, який розподіляється на видові різновиди залежно від цілої низки критеріїв. Загальноприйнятим узагальненим з таких є наступний.

1. Базові:

– Конституція України (наприклад, стаття 32 визначає, що: «не допускається збирання, зберігання, використання та поширення конфіденційної інформації про особу без її згоди, крім випадків, визначених законом, і лише в інтересах національної безпеки, економічного добробуту та прав людини» [11], тобто дана конституційна норма встановлює обов'язок для органів поліції при здійснення ними збору інформації отримувати її на законних підставах);

– Закони України – «Про інформацію» (наприклад, пункт 4, частини 1, статті 6 встановлює гарантії щодо обов'язку суб'єктів владних повноважень визначити спеціальні підрозділи або відповідальних осіб для забезпечення доступу запитувачів до інформації [12]); «Про Національну поліцію» (стаття 25 встановлює повноваження поліції у сфері інформаційно-аналітичного забезпечення [13]); «Про захист інформації в інформаційно-комунікаційних системах» (регулює відносини у сфері захисту інформації в інформаційних, електронних комунікаційних та інформаційно-комунікаційних системах [14]); «Про оперативно-розшукову діяльність» (наприклад, пункт 18 частини першої статті 8 передбачає, що підрозділи поліції, які здійснюють оперативно-розшукову діяльність можуть створювати і застосовувати автоматизовані інформаційні системи [15]); «Про державну таємницю» (регулює суспільні відносини, пов'язані з віднесенням інформації до державної таємниці, засекречуванням, розсекречуванням її матеріальних носіїв та охороною державної таємниці з метою захисту національної безпеки України [16]); «Про електронні комунікації» (який визначає правові та організаційні основи державної політики у сферах електронних комунікацій та радіочастотного спектра, а також права, обов'язки та відповідальність фізичних і юридичних осіб, які беруть участь у відповідній діяльності або користуються електронними комунікаційними послугами [17]) та інші;

– постанови Кабінету Міністрів: наприклад, «Про затвердження Положення про Національну поліцію» від 28 жовтня 2015 року № 877 (його положеннями одними із завдань останньої визначено такі: формує реєстри та бази (банки) даних, що входять до єдиної інформаційної системи МВС, користуються базами (банками) даних МВС, має безпосередній оперативний (у тому числі автоматизований) доступ до інформації та інформаційних ресурсів інших органів державної влади з обов'язковим дотриманням законодавства; здійснює інформаційно-пошукову та інформаційно-аналітичну роботу, а також оброблення персональних даних у межах повноважень, передбачених законом; створює бази даних, необхідні для забезпечення щоденної діяльності органів (закладів, установ) поліції у сфері трудових, фінансових, управлінських відносин, відносин документообігу, а також бази даних, що формуються в процесі провадження оперативно-розшукової діяльності відповідно до закону, та інформаційно-аналітичні системи (у тому числі міжвідомчі), необхідні для здійснення покладених на неї повноважень [18]); «Про затвердження Положення про єдину інформаційну систему Міністерства внутрішніх справ та переліку пріоритетних електронних інформаційних ресурсів її суб'єктів» від 14 листопада 2018 року № 1024 (визначає структуру, загальні засади функціонування єдиної інформаційної системи МВС, регулює порядок її формування та використання [19]).

Окремо слід вказати, що у досліджуваному контексті необхідно брати до уваги той факт, що система інфор-

маційного-аналітичного забезпечення будь-якої сфери держави повинна враховувати неоднорідність процесу прийняття управлінських рішень та специфіку роботи посадових осіб управлінських структур усіх категорій на різних етапах їх прийняття [20, с. 26]. Для цього на державному рівні розроблюються і впроваджуються стратегічні та програмні документи, які реалізують державну політику на різних рівнях, в яких встановлюються принципи та особливості інформаційного забезпечення.

Так в Стратегії інформаційної безпеки, яка була затверджена Указом Президента України від 28 грудня 2021 року № 685/2021, на стратегічному рівні визначено, що: «забезпечення інформаційної безпеки України є однією з найважливіших функцій держави» [21]. У вказаному документі визначені наступні зобов'язання держави: забезпечити рівності прав користувачів соціальних мереж, баланс права на приватність та інформаційної безпеки держави, інклюзивність національної інформаційної інфраструктури.

Щодо оперативного рівня, то на ньому відбувається деталізація цих засад у кожній конкретній сфері чи галузі. Тому в досліджуваному дискурсі й виділяється ще одна група досліджуваних джерел.

2. Спеціальні:

– накази Міністерства внутрішніх справ України: наприклад, «Про затвердження Типового положення про управління організаційно-аналітичного забезпечення та оперативного реагування головних управлінь Національної поліції України в Автономній Республіці Крим та м. Севастополі, областях, м. Києві» від 22 січня 2016 року № 39 [22] (визначає основні завдання, функції, повноваження управлінь організаційно-аналітичного забезпечення та оперативного реагування, які є структурними підрозділами головних управлінь Національної поліції в Автономній Республіці Крим та м. Севастополі, областях та м. Києві); «Про затвердження Інструкції з організації діяльності чергової служби органів (підрозділів) Національної поліції України» від 23 травня 2017 року № 440 [23] (регламентує організацію діяльності чергової служби в центральному органі управління поліції, територіальних органах Національної поліції в Автономній Республіці Крим та місті Севастополі, областях, місті Києві, а також підпорядкованих їм територіальних підрозділах у районах, містах, районах у містах); «Про затвердження Інструкції з організації реагування на заяви і повідомлення про кримінальні, адміністративні правопорушення або події та оперативного інформування в органах (підрозділах) Національної поліції України» від 27 квітня 2020 року № 357 [24] (установлює порядок реагування на заяви і повідомлення про кримінальні, адміністративні правопорушення або події, а також оперативного інформування в центральному органі управління поліції, міжрегіональних територіальних органах Національної поліції України, територіальних органах поліції в Автономній Республіці Крим та м. Севастополі, областях, м. Києві, їх територіальних (відокремлених) підрозділах); «Про затвердження Порядку ведення єдиного обліку в органах (підрозділах) поліції заяв і повідомлень про кримінальні правопорушення та інші події» [25] від 08 лютого 2019 року № 100 (регулює ведення в центральному органі управління поліцією, міжрегіональних територіальних органах поліції та їх територіальних (відокремлених) підрозділах, головних управлінь Національної поліції в Автономній Республіці Крим та м. Севастополі, областях та м. Києві, територіальних (відокремлених) підрозділах (управліннях, відділах, відділеннях) поліції єдиного обліку заяв і повідомлень про кримінальні правопорушення та інші події) із використанням інформаційно-телекомунікаційної системи «Інформаційний портал Національної поліції України»; «Про затвердження Інструкції з організації контролю за виконанням документів

у Національній поліції України» [26] від 13 червня 2016 року № 503 (визначає порядок здійснення в Національній поліції України організації контролю за виконанням на належному рівні документів, що розробляють на виконання завдань, визначених у законах України, актах Президента України, постановах Верховної Ради України, прийнятих відповідно до Конституції та законів України, актах Кабінету Міністрів України, дорученнях Прем'єр-міністра України, актах Верховної Ради Автономної Республіки Крим та Ради міністрів Автономної Республіки Крим, центральних і місцевих органів виконавчої влади, кореспонденції Верховної Ради України, Адміністрації Президента України, Кабінету Міністрів України, документів Міністерства внутрішніх справ України та Національної поліції України. Цей акт також визначає повноваження Департаменту організаційно-аналітичного забезпечення та оперативного реагування Національної поліції України щодо виконання окремих видів контрольних документів [27, с. 194]);

– накази Національної поліції України: «Про затвердження Положення про Департамент організаційно-аналітичного забезпечення та оперативного реагування Національної поліції України» від 20 квітня 2021 року № 313 [28] (визначає правовий статус зазначеного Департаменту); положення про управління організаційно-аналітичного забезпечення та оперативного реагування Головного управління Національної поліції в Автономній Республіці Крим та м. Севастополі, областях, м. Києві (наприклад, Положення про управління організаційно-аналітичного забезпечення та оперативного реагування Головного управління Національної поліції в Дніпропетровській області, затверджене наказом Головного управління Національної поліції від 07 вересня 2021 року № 1848) та інші.

Слід додати, що пункт 5, частини 1 статті 16 Закону України «Про Національну поліцію» [13] встановлює обов'язок Міністра внутрішніх справ забезпечувати ведення та використання баз (банків) даних, визначати порядок обміну інформацією між Міністерством внутрішніх справ України, поліцією та іншими центральними органами виконавчої влади, діяльність яких спрямовується та координується Кабінетом Міністрів України через Міністра внутрішніх справ України. У статті 22 цього ж закону також визначено, що керівник поліції з-поміж іншого, забезпечує виконання покладених на поліцію завдань, в тому числі й дотримання визначеного Міністром внутрішніх справ України порядку обміну інформацією між Міністерством внутрішніх справ України і поліцією.

Тобто як окрему групу аналізованих нормативно-правових актів можемо виокремити ті, якими врегульовується взаємодія з обміну інформацією між органами Національної поліції та іншими державними інституціями з метою інформаційно-аналітичного забезпечення їхньої діяльності. Так, наприклад, спільним наказом Генерального прокурора і Міністерства внутрішніх справ України від

22 листопада 2021 року № 371/846 затверджено «Порядок електронної інформаційної взаємодії Офісу Генерального прокурора та Міністерства внутрішніх справ України», яким визначено механізм електронної інформаційної взаємодії Офісу Генерального прокурора та Міністерства внутрішніх справ України під час обміну інформацією для виконання ними повноважень, визначених законодавством [29]. Або постанова Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах електронних комунікацій, радіочастотного спектра та надання послуг поштового зв'язку затвердила «Порядок взаємодії Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах електронних комунікацій, радіочастотного спектра та надання послуг поштового зв'язку, з Національною поліцією України» [30].

Також, на нашу думку, слід виокремити групу таких, що забезпечують функціонування окремих автоматизованих та інформаційних систем/баз. До числа таких можна віднести, наприклад, наказ Міністерства внутрішніх справ України «Про затвердження Інструкції з формування та ведення інформаційної підсистеми «Атріум» інформаційно-комунікаційної системи «Інформаційний портал Національної поліції України»» від 11 грудня 2019 року № 1032. Ця Інструкція визначає порядок формування та ведення автоматизованої інформаційної підсистеми «Атріум» інформаційно-комунікаційної системи «Інформаційний портал Національної поліції України», призначеної для обробки відомостей під час наповнення електронного журналу контролю за прибуттям та поставленням на облік раніше судимих осіб, забезпечення вжиття тимчасових профілактичних заходів спостереження і контролю за поведінкою окремих осіб, щодо яких встановлено адміністративний нагляд, за прибуттям осіб, звільнених з місць позбавлення волі, до обраного ними місця проживання [31].

Висновки. Категорія «правові засади» в контексті здійснення інформаційно-аналітичного забезпечення діяльності органів Національної поліції України об'єктивує параметри, за якими відбувається регулювання процедур її реалізації. Ці параметри знайшли свою нормативну об'єктивізацію у межах низки міжнародних та національних актів, останні з яких є обов'язковими до дотримання та виконання. Ці акти містять принципи, правила, стандарти, цінності, ідеї, вектори розвитку тощо, які мають бути реалізованими у сфері збору, аналізу та використання інформації для забезпечення ефективності та легітимності поліцейської діяльності. Вони також визначають права та обов'язки учасників цих процесів, механізми контролю за їх виконанням.

Отже, логічним є узагальнення, що засади інформаційно-аналітичного забезпечення діяльності органів Національної поліції України визначаються відповідними нормативно-правовими документами, що забезпечують їхню об'єктивізацію та практичне застосування в роботі відповідних підрозділів органів поліції.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Наконечна І.В. Адміністративно-правовий механізм забезпечення національної безпеки в умовах євроінтеграції: питання теорії і практики : дис... д-ра юрид. наук. Науково-дослідний інститут публічного права, Київ, 2023. 408 с.
2. Михалко І. С. Поняття принципів політики у сфері виконання кримінальних покарань. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія : Юриспруденція*. 2014. Вип. 9-2 (2). С. 71-72.
3. Боняк В. О. «Конституційно-правові засади», «конституційно-правові основи» та «конституційно-правові принципи»: співвідношення понять. *Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ*. 2015. № 2. С. 64-76.
4. Прийма С. В. Поняття принципу в аспекті співвідношення з суміжними категоріями. *Державне будівництво та місцеве самоврядування*. 2014. Вип. 28. С. 46-55.
5. Заброта Д.Г. Адміністративно-правові засади: сутність та зміст категорії. *Адміністративне право і процес*. 2013. № 2 (4). С. 45-51.
6. Code of Conduct for Law Enforcement Officials. General Assembly resolution 34/169, 1979. URL: <https://www.ohchr.org/en/instruments-mechanisms/instruments/code-conduct-law-enforcement-officials>
7. Guidelines for the Effective Implementation of the Code of Conduct for Law Enforcement Officials. UN. Economic and Social Council, 1989. URL: <https://digitalibrary.un.org/record/75546>
8. The European Code of Police Ethics. Recommendation Rec(2001)10 adopted by the Committee of Ministers of the Council of Europe on 19 September 2001. URL: <https://polis.osce.org/european-code-police-ethics>

9. Declaration of Principles. Building the Information Society: a global challenge in the new Millennium. Document WSIS-03/GENEVA/DOC/4-E. 12 December 2003. URL: <https://www.itu.int/net/wsis/docs/geneva/official/dop.html>
10. Сокіран М. Міжнародні стандарти у сфері забезпечення безпеки критичної інформаційної інфраструктури. *Актуальні проблеми вітчизняної юриспруденції*. 2024. № 1 (спецвипуск).
11. Конституція України : Закон України від 28.06.1996 № 254к/96-ВР. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text>
12. Про інформацію : Закон України від 02.10.1992 № 2657-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2657-12#Text>
13. Про Національну поліцію : Закон України від 02.07.2015 № 580-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19#n191>
14. Про захист інформації в інформаційно-комунікаційних системах : Закон України від 05.07.1994 № 80/94-ВР. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/80/94-%D0%B2%D1%80#n3>
15. Про оперативно-розшукову діяльність : Закон України від 18.02.1992 № 2135-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2135-12#Text>
16. Про державну таємницю : Закон України від 21.01.1994 № 3855-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3855-12#Text>
17. Про електронні комунікації : Закон України від 16.12.2020 № 1089-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1089-20#Text>
18. Про затвердження Положення про Національну поліцію : Постанова Кабінету Міністрів України; Положення від 28.10.2015 № 877. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/877-2015-%D0%BF#Text>
19. Про затвердження Положення про єдину інформаційну систему Міністерства внутрішніх справ та переліку пріоритетних електронних інформаційних ресурсів її суб'єктів : Постанова Кабінету Міністрів України від 14.11.2018 № 1024. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1024-2018-%D0%BF#n13>
20. Запорожець Т., Савченко Н. Інформаційно-аналітичне забезпечення державних механізмів запобігання та врегулювання міжнародних конфліктів. *Аспекти публічного управління*. 2022. № 10 (6). С. 24–29. <https://doi.org/10.15421/152240>
21. Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 15 жовтня 2021 року «Про Стратегію інформаційної безпеки» : Указ Президента України від 28.12.2021 № 685/2021. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/685/2021#Text>
22. Про затвердження Типового положення про управління організаційно-аналітичного забезпечення та оперативного реагування головних управлінь Національної поліції [...] : Наказ МВС України від 22.01.2016 № 39. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0216-16#Text>
23. Про затвердження Інструкції з організації діяльності чергової служби органів (підрозділів) Національної поліції України : Наказ МВС України від 23.05.2017 № 440. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0750-17#Text>
24. Про затвердження Інструкції з організації реагування на заяви і повідомлення про кримінальні, адміністративні правопорушення або події та оперативного інформування [...] : Наказ МВС України від 27.04.2020 № 357. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0443-20#Text>
25. Про затвердження Порядку ведення єдиного обліку в органах (підрозділах) поліції заяв і повідомлень про кримінальні правопорушення та інші події : Наказ МВС України від 08.02.2019 № 100. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0223-19#Text>
26. Про затвердження Інструкції з організації контролю за виконанням документів у Національній поліції України : Наказ МВС України від 13.06.2016 № 503. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0944-16#Text>
27. Поліцейська діяльність: підручник; за заг. ред. проф. С. С. Вітвіцького. Київ : ВД Дакор, 2021. 372 с.
28. Про внесення змін до Положення про Департамент організаційно-аналітичного забезпечення та оперативного реагування Національної поліції України : Наказ Національної поліції України від 20 квітня 2021 року № 313.
29. Про затвердження Порядку електронної інформаційної взаємодії Офісу Генерального прокурора та Міністерства внутрішніх справ України : Наказ Офісу Генерального прокурора, МВС України від 22.11.2021 № 371/846. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0371905-21#Text>
30. Порядок взаємодії Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах електронних комунікацій, радіочастотного спектра та надання послуг поштового зв'язку, з Національною поліцією України : Постанова НКЕК від 23.08.2023 № 321. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/za723-23#Text>
31. Інструкція з формування та ведення інформаційної підсистеми «Атріум» інформаційно-комунікаційної системи «Інформаційний портал Національної поліції України» : Наказ МВС України від 11.12.2019 № 1032. URL: <https://ips.ligazakon.net/document/view/re34500?an=24>